

MOLITEV V DUH ASSISIJA, 27. februar 2024

Pesem: **OH PRIZANESI**

1. Oh prizanesi, Oče premili in se me usmili, ki tu klečim. Bodi usmiljen; greh zapustiti, k tebi vrniti se spet želim.
2. Res sem zaslužil kazen prejeti, večno trpeti, to me skeli. Da pa dobroto tebe sem večno zgubil nesrečno, huje boli.
3. Ljubljeni Oče, tebe sem zgubil, nisem te ljubil prav še do zdaj. Skesan pa vrnem se zopet k tebi, vzemi me k sebi, milost mi daj!

molitev: **FRANČIŠKOVA MOLITEV PRED KRIŽANIM** (*Fmk*)

O vzvišeni in veličastni Bog, razsvetli temine mojega srca. Daj mi pravo vero, trdno upanje, popolno ljubezen, globoko ponižnost, razumnost in spoznanje, o Gospod, da se bom držal tvojih zapovedi. Amen.

Iz knjige preroka Izaija:

Ni imel podobe ne lepote, da bi ga hoteli videti, ne zunanosti, da bi si ga želeli. Bil je zaničevan in zapuščen od ljudi, mož bolečin, izkušen v trpljenju, kakor tisti, pred katerim si zakrivajo obraz, preziran in nismo ga cenili. V resnici pa je nosil naše trpljenje, naložil si je naše bolečine. (Iz 53,2b-4)

(Ostanimo nekaj trenutkov z Božjo besedo in prisluhnimo njenemu odmevu v tihoti srca.)

Iz poslanice svetega očeta Frančiška za postni čas 2024

Čas je za delovanje in v postnem času delovati pomeni tudi *ustaviti se*. Ustaviti se v molitvi, da bi sprejeli Božjo besedo, in ustaviti se kot Samarijan ob *ranjenem bratu*. Ljubezen do Boga in ljubezen do bližnjega je ena sama ljubezen. Ne imeti drugih bogov pomeni ustaviti se pri Božji navzočnosti, pri mesu bližnjega. Zato molitev, miloščina in post niso tri neodvisne vaje, ampak en sam gib odpiranja, izpraznjenja: ven z maliki, ki nas obremenjujejo, proč z navezanostmi, ki nas vržejo v ječo. Tedaj se bo oslABLJENO in osamljeno srce prebudilo. Torej moramo upočasniti in se ustaviti.

Taizejski spev: **O Christe Domine Jesu**, o Christe Domine Jesu.

Molitev: **KRISTUSU UBOGEMU** (4 Klp)

Zrem tvoje uboštvo, večni Kralj, ki si bil položen v jasli in povit v revne plenice.

O čudovita ponižnost, o strmenje vzbujajoče uboštvo! Ti kralj angelov, Gospod nebes in zemlje, si bil položen v jasli.

Zrem ponižnost in blaženo uboštvo, neštivilne napore in muke, ki si jih ti moj Jezus, prestajal za odrešenje človeškega rodu.

Zrem neizrekljivo ljubezen, s katero si hotel trpeti na mučilu križa in na njem umreti najsramotojše smrti.

Z lesa križa mimoidoče opominjaš na tisto, kar je treba tukaj premišljevati: O vi vsi, ki greste po poti mimo, pomislite in glejte, ali je katera bolečina kakor moja bolečina.

Tebi Gospod, ki vabiš in kličeš, odgovarjam z enim samim glasom, z enim samim duhom: Spominjala se te bom nenehno in moja duša bo medlela v meni. Amen.

Pesem: GLEDAM TELO

Gledam telo, razpeto na križ, iz ran še teče, teče kri.

Gledam obraz, ljubeznivo zre na nas ljudi, iz ran še teče, teče kri.

Gledam srce, stokrat prebodeno za nas, iz ran še teče, teče kri.